

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

30 (ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Βίος καὶ Πολιτεία αὐτοῦ.

(Ἐγκρίσει τῆς Ι. Συνόδου)

ΥΠΟ

ΓΕΡΜΑΝΟΥ Ι. ΒΑΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

160e

pett [43] ok

X 160e

ΕΝ ΠΑΛΑΙΩ ΦΑΛΗΡΩ

1925

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Α' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ε' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι. Ἦχος δ' Τῆς Τριάδος ὑπέριμαχον, εὐσεβείας διδάσκαλον, ὄργανον Χριστοῦ τὸ θεόπνευστον, τῶν Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολουθῶς θεμέλιον, ἀροαγέστατον Ἱεράρχην Ἀλέξανδρον τὸν θεῖον, ἱεραῖς ἐν ἡμνοδίας, ἀνευφημησόμεν σήμερον.

Ἐπεὶ ἦλιον ἐλαμψας, ταῖς ἀκτίσι τῆς χάριτος, Ἀλέξανδρε πάνσοφε, καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογμάτων σου, τῶν θεῶν καὶ ἅπαντας κατεφώτισας λαοὺς ἐκδιδάσκων τρανότητι, δοθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, κατασχύνων τὰς Ἀρείον, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἄλλοι στιχηρὰ Προσόμοια

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος πλ. β'.

Ὁλος ἱερώτατος καὶ Χριστοφόρος ἐδείχθης, ἅγιε Ἀλέξανδρε, θεῖα χάριτι περιεκείμενος, εὐλαβῶς πάντοτε προσχωρῶν πάνσοφε, τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι ταῖς Θεοαρχικαῖς

ἀστραπτόμενος καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη Μυστήρια, ὡς ὄντως Ἱεράρχης εὐκλείης, καὶ παρηγσία δεόμενος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐλαμψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν ταῖς ἀκτίσι, ἅγιε Ἀλέξανδρε καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν, ἀληθῶς ὄφθη γὰρ φωταυγῆς ἥλιος, Ἱεράρχα παμμακάριστε καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι Πνεύματος ἁγίου γενόμενος. Ὅθεν σου τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν καὶ σεπτὴν, ἐπιτεῖ οὐντες αἰοῖδιμε, πόθω σε γεραίρομεν.

Δύο τὰς ὑψώσεις σου, τὰς πρὸς τὰ ἄνω Θεόφρων, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς ποιούμενος παναοῖδιμε, ἐν θνητῷ σώματι καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησας καὶ προσαπέκτησας τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, πόρρω Παθῶν γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, Ἀλέξανδρε Πάτερ, λαμπρότατε φωστήρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξ. Ἦχος πλ. β'.

Πατριαρχῶν τὴν καλλονὴν καὶ μέγαν Ἱεράρχην τὸν θεῖον Ἀλέξανδρον, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν καὶ ἐν τῇ σεπτῇ πανηγύρει αὐτοῦ, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν. Οὗτος γὰρ σήμερον ἐφίσταται ἡμῖν, ἀριστεὺς λαμπρότατος τοὺς ἕμους παρ' ἡμῶν, ὡς βραβεῖον κομίζομενος. Συνελθόντες οὖν φυλέοιτο, πνευματικοῖς ἄνθεσι στεφανώσωμεν τοῦτον, καὶ ἁμαρτωλοῖς ἐγκομίαις ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαίροις, φωστήρ παμμακάριστε τὰ τοῦ κόσμου πέρατα διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων χαρμονὴ καὶ πρεσβευτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόγευτον τόκον ὃ γὰρ ἄχρονος ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενῆς, ὃ αὐτὸς ἐκ Σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς. Φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγγῆτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(Ἐξοδος.—Φῶς ἱλαρῶν.—Προκαίμενον.—Ἀνεγνώσ. π.π.
(=Ζήτει τῇ σ'. Δεκεμβρίου).

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Ὡς ἄσρκος ἐν γῆ ἐβίωσας Πάτερ, μαράνας τῆς σαρκὸς τὴν τραφὴν καὶ εὐπάθειαν, πόνοις τῆς ἐγκρατείας νηστεία καὶ προσευχῇ προσκαρτερῶν ἀνδρικώτατα, διὸ καὶ μετὰ τέλος συνευφραίνῃ, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε.

Ἦχος β'.

Ῥεῖθροις λόγων σου τὴν Ἐκκλησίαν πᾶσαν, κατήδευσας καὶ τὸν Χριστὸν Πατρί καὶ Πνεύματι ὁμοούσιον, ἐκ Πατρὸς προανάρχου γεννηθέντα, παρηγσία καθομολογῶν, καὶ πάντας ἐκδιδάσκων Ἄρειον κακῶς φρονοῦντα, κατήσχυνας τὸν παράφροντα. Ὅθεν ὡς δεῦτερος Ἥλιος, ζηλωτῆς τῆς Τριάδος φανείς, οὐ ἕξει ὡς ἐκεῖνος ἀλλὰ προσευχῇ τὸν ἱερέα τῆς αἰσχύνῃς ἀπέκτεινας. Ἀπαύστως οὖν πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τὸν θρόνον τὸν πάντιμον τῆς Βασιλίδος κατεκόσμησας, πολεμήσας ἀνδρικῶς ἐν Νικίᾳ Ἀλέξανδρε, μέσον Πατέρων πολλῶν ὀργάνον θεῖον τοῦ Πνεύματος. Τότε καὶ Ἄρειον ἔκτεινας, ἀφρόνως τὴν Ἐκκλησίαν συγγέοντα, προσευχῇ παννυχίᾳ ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου. Ὅθεν τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν ἁρταῖς συνελθόντες ὑμνοῦμεν σε, τὸ ἔρεισμα τῆς Πίστεως, τὸν ἀρόγαγῃ Προστάτην, καὶ τῶν Ὀρθοδόξων τὸ καύχημα.

Δόξ. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν μέγαν Ἱεράρχην καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος ὑπέριμαχον, καὶ ἀκοίμητον τῆς Βασιλίδος Προστάτην τὸν πάνσοφον Ἀλέξανδρον, δεῦτε ὃ φιλέοιτο πάντες, ἐγκομίαις καὶ ἁσμασιν ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις ὃ καθαιρέτης Ἀρείου καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας κανὼν ἀκριβέστατος. Χαίροις τῶν ἡμετέρων ψυχῶν ἀγρυπνος φύλαξ καὶ τῶν πιστῶν κήρυξ ἄκκος Ἄν' ὃν ἐν οὐρανοῖς ἀπέλαβες τὸν μισθὸν τῶν πόνων σου Μακάριε καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀόρηκτον, τὴν ἀλόγαγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια

“Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν. Ἦχος β’.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς καὶ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως καὶ πύργος ἄσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στύλος, κανὼν ἀκριβέστατος Ἀρχιερέων Χριστοῦ. Ὅθεν εὐλαβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανσέβαστον μνήμην, ἅπαντες γεραίρομεν Ἀλέξανδρε.

Στίχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Πάτερ κατὰ χρέος ἡ σεπτὴ, ἅγαι Ἐκκλησία αἰσίως, πανευκλεῖ ἐορτήν, ἐν τῇ θεῖα μνήμῃ σου πιστοὺς εὐφραίνουσαν καὶ λαοὺς διεγειρούσασαν, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σὲ δοξάσαντος Λόγου καὶ Θεοῦ ὃν δυσώπει, (ἐκ παντός) κινδύνου λυτροῦσθαι τοὺς αὐτὴν τελούντας, Ἄγαι Ἀλέξανδρε

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Λύμην, δυσεβοῦς αἰρέσεως, ἅγαι Ἀλέξανδρε σβέσας, ὡς πῦρ πημάτων τὸις σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν πειβύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας, οἷμα δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις, εὐσεβῶς τὴν Τριάδι, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα Ἦχος πλ. β’.

Σήμερον ἀνέτελεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ μνήμη, πρὸς εὐφροσύνην ἅπαντας συγκιλοῦσα τοὺς πιστοὺς. Ἰσοῦ γὰρ παραγίνεται, μέγας φωστήρ ὁ θεὸς Ἀλέξανδρος, ταῖς ἀκρίαις ἐξαστραπτῶν τῆς χάριτος οὐ γὰρ ἔδει τὸν λόγον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ ἅπαντες αὐτὸν κατὰ χρέος ἀναμνήσωμεν ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, τοῦ θρόνου κοσμητορα, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ, ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α’.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸ κλέος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλον, τοῦ Πνεύματος τὸ ὄργανον, καὶ κήρυκα τῆς Πίστεως, τὸν μέγαν Ἱεράρχην, καὶ πάνσοφον Ἀλέξανδρον πιστοί, αἰσίως συνελθόντες, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις τιμήσωμεν λέγοντες. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, Δόξα τῷ σὲ ἀγίασαντι. Δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε, τὸ χαῖρε σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν Σοὶ τῇ ἁγίᾳ Κιβωτῷ ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν Σοί. Δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ Σοῦ. Δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου Σου.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α’. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος γ’. Θεῖας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, πᾶσαν ἔσωσας τὴν Ἐκκλησίαν, Ἀλέξανδρε, αἰσχύνας τὸν Ἄρειον. Τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ἅγαι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῖα γέγονας σκητὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ,

τῆ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπερέχουσα τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ῥεφυπόμενον σαρκῶς πλημμελήμασιν, ἀποκλῆθαρὸν, πρεσβειῶν σου ἐνθούσις νάμισι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν 6'. Στιχολογίαν. Κἀθίσμα.

Ἦχος γ'. Θεΐας πίστεως.

Κτείνας ἄρειον ταῖς προσευχαῖς σου, κέρως ὑψώσας Ὁρθοδοξίας, ἀριστεὺς τῆς εὐσεβείας γενόμενος, κατ' ἀσεβῶν βραβεῖα κτησάμενος, τῇ ἀληθείᾳ τὴν πίσιν ἐστήριξας, Πάτερ ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξη καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνήσκην, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα, Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευς δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κἀθίσμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν παθῶν κυριεύσας καὶ τῆς σαρκῶς Ἱεράρχης ἐχρίσθης Θεοπρεπῶς καὶ πόλιν βασιλεύουσας, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, θῆρας ἀπήλασας ἀίρεσεων ἄγιε, βακτηρία λόγων τῶν θείων θεόπνευστε. Ὅθεν μετὰ βίον, ἀτελεύτητον χάριν ἀξίως κεκλήρωσαι Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε, διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξη καὶ νῦν. Θεοτόκον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὄρος, τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐσῆς τὴν λύτρωσιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγγλημάτων διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. Πρέσβευε τῷ σὺ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι τὸν Πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Εἰς Ἱεράρχην. (Ζήτει 13 Νοεμβρίου εἰς τὸν Ὁρθρον). Ὁ Ν'. Ψαλμός. Δόξα ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κλπ. καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου. ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι θαύμασαν ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ ἠυλαβήθησαν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεὶς ὃν νῦν ἡμῖν ἐξέλωσαι πάτερ Ἀλέξανδρε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ. Τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'.—Τὸ Ἐλεει καὶ οἰκτιροῦς..

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰριμῶν—Τοῦ Προδρόμου—καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου.—Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.—Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α' ἤχος πλ. δ'.—Ὁ εἰρμὸς Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄρχαντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον καὶ ὑπέρθεον Λόγον ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμεν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστάζοντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστὲ ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα διὰ σοῦ ἀνηγμένον Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Τοῦ Προδρόμου οὐ ἡ ἀκροστιχίς.—Τὸν Θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλω. Ὡδὴ α'. ἤχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Τὸν λυχνὸν τὸν πάμφωτον, τῆς Οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον καὶ ὑπὲρ ῥέτην Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν ἀξίως εὐφημῆσαι τὸν θεομαρτύρητον Κυρίου Πρόδρομον.

Ὁ θεῖος ταξίταρχος τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερόν, εὐαγγέλια κομίζων τῷ Πρεσβύτῳ Κυρίου τὸν Πρόδρομον τέξῃ πρεσβύτατε.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στείρα καὶ γαυρὸς τὸν πανάριστον, Προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ κοιτίας μητρὸς, προσεκύνησε Χριστόν, ᾧ ἔξενον θαῦμα! γαστρὶ ἐμφορούμενον τῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον

Θεοῦ Ἀρχιστρατήγου Παρθένε ἔφη θεόνυμφε πρὸς δόμους πόρεῦ-

θητι, τῆς Ἐλισάβετ σπουδῆ καὶ γὰρ ἔγκυον, ταύτην εὐροῦσα γνώσῃ
ὄν περ καταγγέλω σοι, τόκον τὸν ἄρρητον.

**Τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου. ᾠδὴ α΄. ἤχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ.—(οὗ ἡ ἀκροστιχὴς τοῦ Σεπτοῦ πατρὸς μέλω κλέος).**

Τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδόθη παρα θεοῦ ἔρεισμα, καὶ ὄργανον τοῦ Πνεύ-
ματος, παμμάκαρ Ἀλέξανδρε.

Ὁ βίος σου ὤφθη, Ἀρχιερέων ὑπόδειγμα τῷ Θεῷ κολληθεὶς τὴν
χάριν τῶν θαυμάτων, δαψιλῶς ἐπλούτησας.

Ἵδατα σωτήρια, διὰ τῆς γλώσσης σου ἔβλυσας καὶ Ἀρείου τὴν
αἴρεσιν, τῇ δυνάμει τῶν λόγων σου, κατέπνιξας Ἀλέξανδρε.

Θεοτοκίον

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι
ἀσπόρως εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἰκεσίαις σου πάντα γινε τὰς προσβολὰς ἀπο-
ζουμένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὐὰς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσας γέγονας τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
τῷ κόσμῳ Θεοτόκε κήσασα.

Σῶσον δυναστείαν με, ἢ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε τὴν τοῦ Πατρὸς ἐν
σαρκὶ τεκοῦσα ἐνυπόστατον δύναμιν.

Τοῦ Προδρόμου ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὕμνους.

Ἐκ στείρας τεχθεὶς Ἰωάννης τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός, εἰκότως
καὶ γὰρ πέφυκε φωνὴ τοῦ Λόγου εὐήχος καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο, Σὺ
μόνος Ἅγιος Κύριος.

Οὐδὲν τῶν πρῶτων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς ὡς
πόλιν θείῳ Πνεύματι δυναμωθεὶς πανένδοξε, ἀλλως δὲ ἐβίωσας, ὡς
Ἥλιος ὁ θεασέσιος.

Μὴ φέρον τοῦ βίου τοὺς θορύβους ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας σοφέ, ἐρή-
μους αὐλιζόμενος, εὗρες τε ἀναψύχοντα τὸν σώζοντά σε Κύριον, ἐκ
καταγίδος καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον

Ἀπῆλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βαστάζουσα γαστρὶ Θεὸν
Λόγου τὸν ἀναρχον ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δὲ γνοὺς παρευθὺς ὁ Πρὸ-
δρομος, ἐκ τῆς γατρὸς προσεκύνησεν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στεφανοῦται τῷ λόγῳ σου ἡ Ἐκκλησία Ἀλέξανδρε καὶ διαιωνίσει
τοὺς θαύμασι, τῶν πιστῶν βασιλεύουσα.

Ἐλυσας Ἱεράρχα, τῶν ἀρετικῶν τὰ ὀχυρόματα, εὐσεβῶν παρῴρησιν
καταγγέλιαν Τριάδα Ἀλέξανδρε.

Ποταμὸς ἐκ καρδίας σου, τῶν τοῦ Πνεύματος Ἄγιε, χαρισμάτων
βρῦει καταρδεύων τοὺς τῆς πίστεως αὐλάκας.

Θεοτόκιον

Σὲ πάντες κεντήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπη ἡμῶν Χριστιανοὶ καὶ
σὲ δοξολογοῦμεν ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Ὁ εἰρμός

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρέχόντων σοι Κύριε σὺ εἶ τὸ φῶς
τῶν ἐσκοτισμένων καὶ σὲ ἕμνεϊ τὸ πνεῦμα μου.»

Τοῦ Προδρόμου Κάθισμα ἤχος α΄. Τὸν τάφον Σωτῆρ. Τὸν
Προδρόμον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην τιμήσωμεν πιστοί,
καθαρῶ συνειδότε, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς
μάργυτα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος τὴν γὰρ ἄνοιαν τὴν τοῦ Ἡρώδου
ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξ. Τοῦ Ἁγίου. ὁμοιον.

Ἀσκήσει ἀρετῶν, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐξήστραψας σοφέ, λαμάτων
ἀκτίνας καὶ αἴρεσιν κατέβαλες τοῦ Ἀρείου τοὺς λόγους σου. Ὅθεν
ἄπιντες τὴν ἐτησίαν σου μνήμην ἐορτάζομεν θεομικαίριτε Πάτερ τρι-
σμάκαρ Ἀλέξανδρε.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κήσασα ὑπερ-

φωῆς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννῃ τῷ Προδρομῷ δυσώπει δοῦναι τῇ οἰκουμένη ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρό τέλους διόρθωσιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ δ'. Εἰσηχῆκος Κύριε.

Ἡ τὸν σπᾶν βλαστήσασα τὸν ζωοποιὸν ἀνηρωτος ἄρουρα τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶξε τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Θεοτόκον σε Πάναγε οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκωμεν τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Πασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Τοῦ Προδρόμου ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνύστον.

Ῥίξας καὶ μελάγριον ὄψον τερπνόν, ἥσθιες μακάριε Προδρόμοι καὶ τὰς ἀκρίδας ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν, στολὴν ἐπιμφιένυσσο ὑπὲρ ἀλουργίδα βασιλείων.

Τὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν πᾶσι γεωργὸν μάκαρ ἡγγελας, οὗτος γὰρ ἐστίν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ κατέχων καὶ τὴν ἄλωνα μάλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Ἦπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας μάκαρ σοφέ, ὄμμασιν ὡς ἄσαρκος ἐνδοξε, οὔτε κροτάφοις εἰς ἀνάπαυσιν σαρκὸς ἕως οὗ ὑποκόμησης οἴκον σείων τὸν θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Ῥῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀββακούμ ἐπὶ σοὶ Παρθένε Πανύμνητε καὶ γὰρ ἐξ ὄρους κατασκίου ὁ Θεός, ἐκ σοῦ ἤλθε σαρκούμενος πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος.

Τοῦ Ἁγίου φῶδ' δ'. Εἰσηχῆκος Κύριε.

Τὴν πλάνην ἐξεδίωξας τοῦ Ἀρείου Ἀλέξανδρε, καὶ ποιμνὴν ἐποίμανας, ἐπὶ γλῶσσην ὀδηγῶν θείας ἐπιγνώσεως.

Ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, τὴν γῆν διήλθεν Ἀλέξανδρε καὶ τῶν θαυμάτων ἢ ἐνέργεια τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας ἐλάμπρυνε.

Ἰπὸ Θεοῦ τὸ ταλαντὸν, δεχθεὶς μακάριε, τὴν Ἐκκλησίαν κατακοσμίαις καὶ βίον λιπῶν πολυπλησιάζεις Ἀλέξανδρε.

Θεοτοκίον

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν τὴν μετὰ τόκον πάλιν Παρθένον ἀγνήν ὡς κηῖσασαν Χριστὸν τὸν Θεὸν τὸν ἐκ πλάνης κόσμον λυτροσάμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ Η'. Ὁρθόρζοντες

Κατεύνασον τὸν ἄστατον, κλύδωνα τῶν παθῶν μου ἢ Θεὸν κηῖσασα τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρᾶς σου τῷ τόκῳ σου ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐλθρῶν ματαίωσον καὶ τοὺς ὑμνοῦντας σε εὐφρανον.

Τοῦ Προδρόμου ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπ.

Ἰσχὴν θείου Πνεύματος ἐνδεδυμένος ἐνδοξε, πᾶσιν ἀνεβόας τοῖς παροῦσι μετανοεῖτε ἰδοὺ ἀξίνη σαφῶς τῶν δένδρων πρὸς ῥίζαν κείται νῦν τέμνονσα τὰ ἄκαρπα τὰ δ' ἐσθλὰ ἐκκαθαίρουσα.

Τὴν γλῶσσαν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου Προδρόμοι, εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν. Ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίξω ὑμᾶς, ὀπίσω μου ὀδ' ἄλλος ἰσχυρός, βαπτίζων ἐλεύσεται ἐν πυρὶ τε καὶ πνεύματι.

Ὁ Θεὸς προσέφησε Προφήτης, ἦξει Κύριος, Ἄγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου στέλλεται τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ ὅς σώσει λαὸν τὸν ἀπειθῆ καὶ κατασκευάσει εἰς Θεοῦ κληρὸν ἅγιον.

Θεοτοκίον

Νηδυῖ φερόμενος τῇ μητρικῇ ὁ Προδρόμος τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγνω ἔνδον τὸν τοῦτου κίστην φρικτῶς φερόμενον Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισθεὶς ἐνδοθεν ἐσκήρτησε καὶ περὶ προσεκύνησε.

Τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου. ᾠδὴ ε'. Ὁρθόρζοντες δοῶμεν σοι.

Πειθαρχήσας τῷ Χριστῷ κατέλιπες βίου τερπνότητα καὶ σταυρὸν ἐπ' ὄμου ἀράμενος αὐτῷ ἠκολούθησας Ἁγίε Ἀλέξανδρε.

Ἄριστα ἐποίμανας τὸ τοῦ Δεσπότητος σου ποιμνίον, ἅγιε Ἀλέξανδρε ὅθεν αἰωνίως σε, δοξάζει Μακάριε.

Τῶν λόγων σου ἢ χάρις ἐστήριξε τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλέξανδρε στύλον γὰρ ὀρθοδοξίας Χριστοῦ σε ἔχομεν.

Θεοτόκιον.

Παρθένον μετὰ τόκον, ὑμνοῦμεν σε Θεοτόκε σὺ γὰρ τὸν Θεὸν λόγον σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου 'Ωδὴ 5'. Χιτῶν μοι.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ Κιβωτόν, καὶ παστάδα ἐμψυχον καὶ πύλην οὐράνιον Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ξοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονώς ὁ τόκος σου Μαρία Θεόνυμφε προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν οὐράνιον κλίμακα διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Τοῦ Προδρόμου. 'Ωδὴ 5'. Τὴν θεῖαν.

Πρὸς σὲ λαὸς πονηρότατος ἀφίκετο πειράζων καὶ φίσκων σοι. Σὺ εἶ ὁ Κύριος «αὐτὸς δὲ ἔφη. Οὐκ ἔγωγε» ἀλλ' ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς ἤξει ὀπίσω πρῶτος μου.

Ρευστὴς ἐγὼ πέλω φύσεως, ὅς ἐρχεται δ' ὀπίσω μου ἄρρευστος, πέλει καὶ ἄχρονος καὶ ποιητῆς πάσης κτίσεως, οὐ οὐκ ἰσχύω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Ὁρῶντες πάντες συνέτρεχον πόρνοι τε καὶ τελῶναι καὶ ἄσωτοι, καὶ ἐξαπτόζοντο ἐκ σοῦ Προφήτα πανένδοξε τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτόκιον.

Δεινῶν παντοίων τοῦ δουλοῦ σου, ἐξάρπασον Παρθένε Θεόνυμφε τοὺς προσφυγόντας σου, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον καὶ τῆς φρικτῆς μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου. 'Ωδὴ 5'. Χιτῶν μοι.

Ρήτωρ γενόμενος σοφέ, σάρκωσεν τοῦ Λόγου ἐκήρυξας καὶ τὰ ἐπίγια λιπὼν πρὸς ἀθανασίαν μεταβέβηκας.

Ὅλον ἀπεκάθηρας τὸν νοῦν, καὶ εἰς ὕψος θεωρίας ἤρθης πάτερ Ἀλέξανδρε, τῇ ἐλλάμψει τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Σῶμα καὶ νοῦν καθάρας ἐμιελῶς, ἐδέξω ἀγλήν τρισήλιον Πάτερ Ἀλέξανδρε, πλουτίζουσαν πιστοὺς λαμπροῖς χαρίσμασιν.

Θεοτόκιον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κύησασα ῥῦσαι δεόμεθα, σῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινὸν ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, παλυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ τοῦ προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομὴ οἰκονομία γέγονε τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν ἄδη τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖται οὖν Ἡρωδίας ἄνομον φόνον αἰτήσασα, οὐ μόνον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου. Ἦχος δ'.**Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ σκυρῷ.**

Τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστὴρ ὁ υπέρλαμπρος Πατριάρχων ὑπογραμμὸς εὐσεβέστατος καὶ τῶν ἐθνῶν σαγηνευτῆς υπερθαύμαστος κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμεις τὸν πλοῦτον. Ὅθεν μνήμην σου τὴν ἐτησίαν τελούντες σοὶ προσπίπτομεν ἐκτενῶς καὶ βοῶμεν τὴν ποιμνὴν σου διαφύλαττε πάτερ Ἀλέξανδρε.

Ὁ Ὄκος

Ὁ τοῦ Θεοῦ μυστηρίων ἐρμηνευτῆς, καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπόστολος Παῦλος τὴν ἀξίαν τοῦ θρόνου σου προβλέπων ἔλεγε: Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς ὅσιος ἄκακος, ἀμίαντος, ἠνωμένος τῷ Πνεύματι ταῖς ἄνω Δυνάμεσι δυνάμενος παρίστασθαι τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος. Διὸ καὶ ἡμεῖς χρεωστικῶς ἐκβοῶμεν. Τὴν ποιμνὴν σου διαφύλαττε πάτερ Ἀλέξανδρε.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. Αὐγούστου, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Μητρὸς γῆς ἐκστάς Ἀλέξανδρος τρισμάκαρ ἐκεῖ μετήρην ἔνθα Θεὸς Μέγας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ· ΕΛΥ ΒΩΤΙΑΝΕΙΡΑΝ ΧΘΟΝΑ.

Ὁ Μέγας οὗτος φωστὴρ καὶ διδάσκαλος τῆς Οἰκουμένης ἅγιος Ἀλέξανδρος τόσῃν φήμην μεταξύ τῶν ἁγίων Πατέρων εἶχεν ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τὴν Α' καὶ Ἁγίαν Οἰκουμένην Σύνοδον, ὑπέδειξε κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Τίς δὲ εἶποι τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ κατὰ τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ καὶ ὅσους παρ' αὐτῶν πειρασμοὺς ὑπέμεινεν; Ἀλλὰ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει ἀπαλλάττει τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀπὸ λύκων λυμαινομένων ταύτην. Ἐπὶ 23 ἔτη, ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος ποιμάνει τὴν ἑαυτοῦ ποιμνὴν, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ ἐν γήρατι βαθυτάτῳ. (1)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων δεκαῆξ Μαρτύρων τῶν Θηβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δι' οὗ σου τὴν Μητέρα, εἰκότως Θεοτόκον εὐχαρίστως κραυγάζομεν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

(1) Περιῆλθε τὴν Θράκην—Μακεδονίαν καὶ Ἑλλάδα, κηρύττων τὰ παραδεδομένα τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκ. Συνόδου. Ἐκοιμήθη τῷ 340 μ. Χ.

Ῥάβδος ἔφυς Παρθένε Ἰεσοαὶ ἐκ τῆς ὀψῆς ἢ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα σωτήριον τοῖς πίστει τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας καὶ δυνάμει θείας, ἢ ἐνυπόστατος σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου τοὺς ἐν πίστει σοὶ ψάλλοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προδρόμου Ὁδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσάν.

Ῥωμαλέως τῷ Ἡρώδῃ ἀνθιστάμενος ἔνδοξε Πρόδρομε τοῦτον ἐλέγχεις βοῶν. Οὐκ ἔξεστιν ἔχειν σε εὐνὴν ὁμίμιμος ὡς ἀθέμιτον ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος τὴν σὴν κίραν ἀποτέμνει.

Ὅτα ἔνδοξος Προφήτης πρὸ γεννήσεως ἔγνωσ τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἄμυνον τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς θεοσέβειαν, ἔλκων ἅπαντας, ἀβωῶν πρὸς Κύριον. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχσθαι Πρόδρομε ἔνδοξε, σοὺς μαθητὰς πρὸς Χριστόν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλας ἐπερωτῶν αὐτόν. Σὺ εἶ Κύριε, τοῦ σώσαι ὁ ἐρχόμενος· ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν.

Ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προσαπεφθέγγατο. Ἄπιτε εἴπατε τῷ Ἰωάννῃ. Ἰδοὺ, νεκροὶ ἐξανίστανται κοφοὶ ἀκούουσιν ἐκκαθαίρονται λεπροὶ, καὶ ὥσπερ ἔλαφος οἱ γῶλοι περιπατοῦσιν.

Τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπόλος τῆς ἄνω ὑπερθέου Τριάδος ὄφθης πανένδοξε ἄγνωσ ταύτην λατρεύων καὶ μέλπων ἀνευδότως. Ἰεράρχα Ἀλέξανδρε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξεχύθη τοῖς χεῖλεσί σου, ἢ χάρις τοῦ θεοῦ Πνεύματος διὰ τοῦτ' Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ ἔχρισέ σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἅγιε Ἀλέξανδρε.

Λάμπων τῷ φωτί, τῷ ἄλλῳ Ἀλέξανδρε, ἀτήστραμφας τῶν θαυμάτων ἀκίνας, ἐκβοῶν μεθ' ἡμῶν εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δι' οὗ σου τὴν Μητέρα εἰδότες Θεοτόκον εὐχαρίστως κραυγάζομεν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. 'Αἰδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις καθ' ἡμῶν κατάσβεσον
βολίδας ὅπως σε ὑμῶμεν Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

*Υπερφῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, θεὸν Λόγον τέτοκας Παρ-
θένη ὄθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγὴ τὸ σκηνώσαν ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον
Παρθένε ἔδειξε λαμπάδα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προδρόμου 'Αἰδὴ η'. Παιδείας εὐχαρεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας προφήτης καὶ προφητῶν πάντων
ὑπέρτερος ὑπάρχεις πανεύφημε οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος πνεύμασι ὀπι-
ζόμενος ἀλλ' ἔστης ἀσειστος τὸν Κύριον βοῶν εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦ-
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἴστρον ὁ Ἡρώδης μαγλήκτης Ἡρωδιάδος τὸ θυγά-
τριον, βλέπων κατορχούμενον ἔφησεν ὁ ἄθλιος, ὁ μοι αἰτήσης δίδωμι
ἔως ἡμίσεως τῆς ἐμῆς βασιλείας, μεθ' ὄρκου κἀκείνο ἐξατεῖται τὴν κά-
ραν τοῦ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδη δὲ πότος εὐφραίνόμενον
τότε ἢ πανάσειμος κόρη κατορχήσατο, ἀρέσασα δὲ εἴληφε, κάραν τὴν
πάντιμον Προδρόμου καὶ ἅγιαν ὡς ταύτην τῇ μητρὶ προσάξῃ τιμωφέ-
στατον δῶρον.

Θεοτοκίον

Λύτρωσαι πόλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως,
σεισμοῦ καταπτώσεως βαρβαρικῆς ἀλώσεως καὶ φοβερᾶς κολάσεως τοῦ
αἰωνίου πυρός σέ γάρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, Χρι-
στιανοὶ Παρθένε.

Τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων.

Πλοῦτον ἐσκόρπισας, θανείζων Θεῷ ὄθεν Βασιλεῖα οὐράνιος ἡτοί-
μασαι σοὶ Ἀλέξανδρε καὶ νῦν ἀμοιβὴν ἐδέξου πολυπλάσιον.

Ἐν δυσώδει διεθρόψας τὸν κατὰ Ἰούδαν τόπον προδότην Χριστοῦ
τὴν γὰρ ἐκείνου ἀρὰν Ἀλέξανδρε, ἐπαξίως ἐκλήρωσατο.

Καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ζωὴν ἔχων ἄμειπτον ὡς ἥλιος ἀυγάζεις τῆς
Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα καὶ ταύτην λαμπρύνεις πάτερ τρισμακάριτε.

Θεοτοκίον

Τὸν ἀνερημέυετον τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χορο-
στασία ; ὅτι παρθενεύεις πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ αἶε εὐλογημένη,

Εἰρημός η'. 'Αἰδὴ θ'

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων γεννηθέντα καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχά-
των σαρκωθέντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκion. 'Αἰδὴ θ'.

Χαρὰς καὶ εὐφροσύνης πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν
ιάματα βρουῖσα καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν κεχαριτωμένη καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προ-
σάγομεν, σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐρατοῖς Θεοτόκε ἔφυ ὁ καρπός σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι
πρόξενος ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σε ἠμαυλύνουσι.

Τοῦ Προδρόμου 'Αἰδὴ θ'. Ἁπαξιγήγενής.

Πότος βδελυγὸς καὶ δειπνος πανάσειμος ὄρχησις ἄτερπνος ἔθελαν
τὸν δαίλιον, μάλα πρὸς οἴστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μαινάδος
μίσθωμα κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου ἧς οὐδὲ ἀντάξιος, κόσμος
ἅπας. Φρικτὸν τὸ μυστήριον.

*Ὡ πῶς ὁ δεινός, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε Κριτὴν ἀλάθητον, ἀλλ' ἐν
τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἔνδον, δολίως φόνον ἀνέτρεψε, τοῦ Βαπτιστοῦ μαινό-
μενος, ὡς ἐλεγχόμενος καὶ μὴ φέρων εὐκαίριαν ἤθελε, καὶ εὐρὼν ἀπο-
τέμνει τὸν δίκαιον.

*Ὄντως ἀπὸ γῆς εἰσέδυσ εἰς Ἅγια, οἷα περ Ἄγγελος, ὡς ἀγγελικῶς
ἐν γῆ, σοφῆ βιώσας Κυρίου Προδρόμου τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο
ἄνωθεν ἔνδοξε καὶ πατακμάτων αἰτησαι τὴν ἀφῆσιν καὶ εἰρήνην, παρα-
σχου καὶ ἔλεος.

Θεοτόκion

*Ὡ Θεοῦ Υἱέ, μακρόθυμε Κύριε, καὶ πολυέλεε τοῦ σου Βαπτιστοῦ

λοιταῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς κηρύσεως σε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, σῶσον τοὺς δούλους σου καὶ χορήγη ἀνοθεὶν τὰ τροπάρια, βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς φιλόανθρωπος.

Τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου Ἐκδηθ'. Σὲ τὴν ἀπειρογάμον.

Λόγοις τε καὶ δόγμασι ἐτρόνωσας σαρκὸς ὁμοίωμιτι ἐμφανιζόμενον Θεοῦ τὸ σωτήριον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητι καὶ διανοίας τῶν πιστῶν ἐστήριξας, διὰ θαυμάτων συνεχῶν Ἰερῶτατε.

Ἐνομος γενόμενος, ὁ θεῖος ὄντως φοιτητῆς σου, καὶ σοῖς ζοηφόροις λόγοις, πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος, Ἰεράρχης πεφηνὸς Κύριε ὁσίοις πρὸς σὸ φρον νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ὅρος ἀκριβέστατος, τῶν πίσει προσιόντων ἐγένου Θεομακίριστε, Πατὴρ ἡμῶν Ἀλέξανδρε, πανόλβιε καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων καὶ κήρυξ δογμάτων Θεῶν καὶ λατρευτῆς Τριάδος ἔνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίτακτον Πάτερ καὶ ὅσιον ποιμένα, ἄμειπτον σεπτὸν ἀμίαντον, κήρυκά τε τῆς πίσεως τῆς Ὀρθοδοξίας τὸν Διδάσκαλον ἅπαντες ἐπαξίως γεραίρομεν Ἀλέξανδρε.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε πανάμωμε τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἰτήσαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ μὲν τὰ τὰ τροπάρια τῷ πιστοτάτῳ δὲ λαῷ δόξαι τὴν ἄφεισιν τῶν πταισμάτων σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ εἰρημός.

» Σὲ τὴν ἀπειρογάμον Θεοῦ Πιτέρι τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ τῶν κηύσασαν διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων ἀσιγήτοις δοξολογίας μεγαλύνομεν.

Ἐξηποστελίριον. Φῶς ἀνυλλοιώτων.

Φῶς τριλαμπέστατον Πάτερ Ἀλέξανδρε ἐν καρδίᾳ δεξάμενος ἀνεδείχθης, μέγας φωστήρ Ἐκκλησίας καταφωτίζων τοὺς μίαν Τριάδα σέβειν ἀξίως.

Θεοτοκίον

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε τὸ ἄχρονον ἐν γα-

στρός σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς σὲ Παρθένε ὑμνούοντας.

Εἰς τοὺς ἀγίους ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦντες τὰ πρώτα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης διὰ τῆς πίσεως τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε, διὸ καὶ Βασιλείας τῆς ἀνω λαθῶν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε σοφὲ Ἀλέξανδρε, (δὶς).

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος τὸ ζοφερὸν καθεῖλες καὶ ἠρώδες Ἀρείου Ἀλέξανδρου Πάτερ, ὅθεν σοφῶς δογματίσας Τριάδα σαφῶς ὑπὸ πιστῶν ἐδοξάσθης καὶ συνετῶν καὶ τὴν ποιμνὴν σου διέσωσας.

Θεῖαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει τὰς ἰάσεις παρέχων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίσει καὶ νῦν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἀλέξανδρε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχσθαι.

Δόξα. Ἦχος α'.

Ὅστε Πάτερ Ἰεράρχα Ἀλέξανδρε γενόμενος ἐμπλεως τῆς θεῖας διδασκαλίας καὶ ὄργανον τοῦ θεῖου Πνεύματος ἀπήλασας διὰ δογμάτων ὀρθῶν, τοὺς λύκους τῆς Ἐκκλησίας, Καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν σοφῶς στηρίζας, στύλος ἀνεδείχθης καὶ πρόμαχος τῆς εὐσεβείας. Ἀλλὰ Πατέρων ἀξιόγαστε καὶ τῶν Ἁγίων συνόμιλε πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων τὸ ἀγαλλίαμα τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν Θεοτόκε ἀναθέμεθα.

Δοξολογία Μεγάλη. Ἀπολυτικὸν τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου

Τὸ κλέος τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν κανόνων τροπάρια τῆς γ' καὶ ζ' φῶδης. Ἀπόστολος καὶ

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. (Ζήτει 13 Νοεμβρίου). Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. — Ἐΐδομεν τὸ φῶς. Καὶ ἀπόλυσις.

Μεγυλιονάριον

«Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ θησαυρός, χαίροις ἀσθενούντων καὶ πασχόντων ὁ ἰατρός, χαίροις τῆς πίστεως ὁ κήρυξ. Ἄλεξανδρε τρισμακάρο ποιμὴν πανόλβιε».

Κανὼν περὶ κληρικῶν

Εἰς τὸν ἅγιον καὶ θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν

A Λ E Ξ A N Δ P O N

Μετὰ τὸ Εὐλογητός. Τὸ Κύριε εἰσάκουσον κλπ. Θεὸς Κύριος (μετὰ τῶν στίχων) καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς κλπ. Ἦχος δ'.

Δόξαι ὁμοιον.

Οἱ ὑπὸ πόνων χαλεπῶν κατεχόμενοι, καὶ συμφοραῖς καὶ ἀσθενείαις τρυχόμενοι μετὰ κλαυθμῶν στενάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, σπεύσομεν προσπίπτοντες Ἄλεξανδρῳ τῷ θεῷ κρᾶζοντες ἐκ πίστεως, Ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς Θεόν, ῥύσαι ἡμᾶς παντοίων κακώσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκιε... κλπ.

Εἶτα ὁ Ν'. Καὶ εὐθὺς ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρισμακάρο Ἄλεξανδρε ἐκτενωῶς δέησιν προσάγων μὴ ἐλλείπῃς τῷ Λυτρωτῇ παντοίων κινδύνων διασῶσαι τοὺς ἀδιστάκτω τῇ πίστει τιμώντας σε,

Στίχ. ἅγιο.....

Ἐκ παίδων ἀνετέθης τῷ σῶ Θεῷ, καὶ τὸ τάλαντον αὐξήσας τῆς

χαρίτος σοφῶς, δόξαν ἔλαβες παρ' αὐτοῦ, τὴν αἰώνιον Ἄλεξανδρε πανευκλεῶς.

Δόξαι

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν Ἄλεξανδρε θεε, τῶν νοσοῦντων ὁ ἰατρός ἐνίσχυσον τῇ μεσιτείᾳ προσίοντι τῷ Ναῶ σου εὐλαβῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Δυσώπει Παρθένε τὸν σὸν Υἱὸν σὺν θεῷ Ἄλεξανδρῳ νεκρωθεῖσαν μου τὴν ψυχὴν ζωῶσαι ὁ πάλαι τον τῆς χήρας υἱὸν ζωώσας τῷ θεῷ προστάγματι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίης ἀψέδος.....

«Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Παρησιάν ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν ἅγιο, μὴ ἐλλίπῃς ἱκετεύειν ὑπὲρ ἡμῶν λυτρωθῆναι πειρασμῶν κινδύνων καὶ πταισμάτων, τῶν πιστῶν τὸ στήθαιγμα μάκαρ Ἄλεξανδρε.

Ἐχοντες σε προστάτην πρὸς τὸν Θεὸν ἅγιο, Παλιοφαληρεῖς τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν, Πάτερ Ἄλεξανδρε, τοὺς δὲ πιστῶς εὐφημοῦντας πειρασμῶν ἀπάλλαξον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δόξαι

Ἰκετεύομεν Πάτερ τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα, καὶ τὰ τραύματα ταύτης ἐν τάχει θεράπευσον, τῶν εὐφημούμενων σε πίστει, τῆς Ἐκκλησίας τὸ κλέος τρισμακάρο Ἄλεξανδρε.

Καὶ νῦν Θεοτόκιον.

Χαλιπαίς ἀρρωστίας καὶ νοσηροῖς πάθεισι ἐξεταζομένη Παρθένε σὺ μοι βοήθησον. Τῶν ἰαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμοιμον τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοφύρε, ὧν ἐκ Θεοῦ προστάτης γεγέννησαι καὶ φύλαξ καὶ ῥύστης τούτων Ἄλεξανδρε.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεῖ Πανεμίμνυτε Θεοτόκιε ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

**Ἀΐτησις. Κύριε ἐλέησον καὶ τὸ Κάθισμα
Ήχος Β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.**

Προστάτης θερμὸς ὑπάρχεις Ἀλέξανδρε, τοῖς πόθῳ τῷ Ναῶ σου
προστρέχουσι καὶ πίστει γεραίρουσι καὶ βοῶσι σοι Μακάριε, ἐκ τῶν κιν-
δύων λύτρωσαι ἡμᾶς ὡς φύλαξ ἄγρυπτος καὶ μέγας πρόταχος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακκήματα Κύριε

Στίχ. ἕγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετεύομεν ἅγιε, νεκρωμέναις ψυχᾶς ζώωσον καὶ πρεσβείαις σου
ἀνάστησον ἐκ βυθοῦ θανούσας ἀπογνώσεως.

Στίχ. ἕγιε

Νεὸς σὺ ἀνέτειλας ἀληθῶς καὶ λαμπρὸς ἀστήρ τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἄγιε,
τοὺς πάντας κοιτανυγῶν καὶ φωτίζων τοὺς εὐσεβεῖς Ἀλέξανδρε.

Δόξα

Ὅν ἡγάπησας Ἄγιε καὶ δι' ὃν ἐτιξας σάρκα ἱκέτευε τοῖς ὕμνου·
σε δωρήσασθαι, τῶν πλημελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀγράδαντον, κα-
τημένοι σε Πανύμνητε δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα,

ᾠδὴ Ε'. Φώτισον ἡμᾶς..

στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Λύσον τὴν ἰαχλὺν τῶν πταισμάτων μου Μακάριε, τῷ φωτισμῷ τῆς
σῆς λαμπρότητος καὶ τὴν ὑγίαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων Ἀλέξανδρε σοφέ, τῇ σῇ σκέπῃ προσ-
τρέχοντας, καὶ προσκαλουμένους τὴν σὴν ἄμαχον βοήθειαν.

Δόξα.

Ἐμπλησον σοφέ, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, πίστει καὶ πόθῳ
προστρέχοντι, ὅπως ἀπαύστως μακαρίζῃ σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰασαι Ἄγνη τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιό-
σασσα καὶ τὴν ὑγίαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησον κλπ.

Εὐφροσύνης πάσης ἔμπλησον ἡμᾶς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ προσιόν-
τας σοι, καὶ τὴν εἰκόνα σου τὴν πάνσεπτον σοφέ, καὶ μνήμην σου τὴν
ἔνδοξον τιμῶντας εὐλαβῶς δεόμεθά σου ἐκτενῶς τρισμάκαρ Ἀλέξανδρε.
Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα καὶ ψυχῶν ἀσφαλῆ σωτηρίαν, καὶ
γλυκασμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Μάκαρ, καὶ τῇ μορφῇ σου αἰεὶ κυχόμεθα
Ἀλέξανδρε καὶ νῦν ἡμᾶς κινδύνων παντοίων διάσωσον.

Δόξα.

Προφθάσας καὶ νῦν σώσον ἡμᾶς, καταιγίδος ἀπειλούσης Ἀλέ-
ξανδρε, καὶ πειρασμῶν διάλυσιν ὄχλον, καὶ πάντας τοὺς σοὶ προστρέ-
χοντας διάσωσον, καὶ προσκαλουμένους πίστει τὴν θείαν σου καὶ ἄμα-
χον ἀντίληψιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν κλίῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί
μου ἀλλ' ἢ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων
κῆσασι, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὴν ποιήμαν σου Θεοφόρε, ἥς ἐκ Θεοῦ
προστάτης γεγέννησαι καὶ φύλαξ καὶ ῥύσεως ταύτης Ἀλέξανδρε Ἄ-
χραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
τεκούσα δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρηρησίαν.

**Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὡς δεδήλωται. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν
κοντάκιον. Ἦχος Β'. προσταχάει....**

Οἱ ποθοῦντες τῶν ἀσθενειῶν ἀναρρώσασθαι, Ἀλεξάνδρου τῷ θείῳ

τεμένει προσδράμωμεν και τῇ αὐτοῦ εἰκόνι προσπίπτοντες μετὰ πόθου κράξωμεν αὐτῷ ὡς ἐκ Θεοῦ χάριν λαβῶν τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι, τὰ χυνοὺς ἐξελέσθαι παντοίων πειρατηρίων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας σε.

Ἐἶτε τὸ α΄. ἀντίφωνον τῶν ἀναβιβασθῶν τοῦ δ΄. "Ἦχος

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμείμει πάθη ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοὺς και σῶσον Σωτήρ μου. (δίς).

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἐσεισθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα

Ἄγιε Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται και καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ μονάδι ἱεροκαυφίως.

Και νῦν

Ἄγιε Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἄπασαι τὴν κτίσιν προς ζωογονίαν,

Και εὐθὺς τὸ Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ,

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Και ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι... κλπ. Εὐαγγελίον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, και οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰμὴ ὁ Πατὴρ οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς και ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες και πεφορτισμένοι καγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ὅτι πρὸς εἰμὶ και ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ και εὐρήσητε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχῆς ἡμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός και τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστι.

Δόξα. Τῆς τοῦ Ἱεράρχου. Και νῦν. Τῆς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλεήμων ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα....

Και τὸ πρῶτον ἰδεόμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Τρισμακάρε Ἀλέξανδρε, και ζῶντα σὲ ἡ Ἐκκλησία ἐπλούτησε και μετὰ θάνατον ἀπολαμβάνει. Διὸ μὴ παύση πρεσβέυων ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει τιμῶντων σε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ. Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας. Στίχ. Ἄγε τοῦ Θεοῦ.

Ἀπείρους ἀγῶνας ἐπὶ γῆς ἠγωνίσθης Πάτερ Ἀλέξανδρε και νῦν ταῖς οὐρανίαις οἰκῶν χοροστασίαις σῶξε τοὺς μέλλοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ἄγε...

Σεαυτὸν τῷ Θεῷ προσήνεγκας Πάτερ θῦμα εὐπρόσδεκτον Θεοφόρε Ἀλέξανδρε και νῦν μὴ διαλίπης πρεσβεῦειν τοῖς μέλουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Τῶν Οὐρανίων ὑπάρχων ἰσοστάσεως ὄντως, Πάτερ Ἀλέξανδρε, ἐκλυτρώνεις κινδύνων τε τοὺς πίστει κραυγάζοντας ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μητερ ἀγνὴ δυσώπησον ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα....

Στίχ. Ἄγε τοῦ Θεοῦ...

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις και παιθῶν τὰς ἐφόδους Τρισμακάρε ὄθεν σε τιμῶμεν Ἀλέξανδρε θεόφρων.

Στίχ. Ἄγε...

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ἀποκάθαρρον πάθη τῇ σῇ πρεσβείᾳ τρισμακάρε ὅπως σὲ γεραίρομεν Ἀλέξανδρε παμμάκαρε.

Δ ό ξ α.

Πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ προβάλλοντες πρέσβυν ἀπὸ κινδύνων λυ-
τρούμεθα Μάκαρ, σαῖς πανευπροσδέκτοις καὶ πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις.

Κκι νδν.

Τοὺς βοηθείαις τῆς παρὰ σοῦ δεομένους μὴ παρίδης Παρθένε,
ἕμνοῦντας καὶ ὑπερυψοῦτας σε, Κόρη εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.
Στίχ. "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε...."

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον τρισμάκαρ τῇ θεῖα εἰκόνι σου
προστρέχοντι καὶ τὸν Δεσπότην Χριστὸν μεγαλύνοντι.

Στίχ. "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...."

Διάνοιξον θεόφρων, τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου πεπορωμένας καὶ
θείοις τρίβοις ὁδήγησον τὸν σὲ αἰὶ μακαρίζοντα.

Δ ό ξ α.

Τὴν χαρὰν οὐρανόθεν, Ἀλέξανδρε τρισμάκαρ καταπεμφθῆναι δυσώ-
πησον, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ τοῖς σέ μοι μακαρίζουσι.

Κκι νδν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκταῖσι λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς
ἀγνοίας διώκουσα τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλοντας.

Κκι εὐθύς. Τὸ ἕξιν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς...
Κκι θυμῶ ὁ ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον ἐκ τὸν λαὸν
ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλια-
κῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τὴν Δέσποιναν τοῦ Κό-
σμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων
σὸν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα
τοῦ Κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

"Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν τῶν μὴ προσκινούντων τὴν Εἰκόνα
σου τὴν σεπτὴν τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ ἱερωτά-
του τὴν Ὀδηγήτριαν.

Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ θησαυρὸς χαίροις ἀσθενούντων καὶ πα-
σχόντων ὁ ἰατρός, χαίροις τοῖς πίστεως ὁ κῆρυξ, Ἀλέξανδρε τρισμά-
καρ, ποιμὴν πανόλβιε.

Πρόφθασον καὶ σῶσον πάντας ἡμᾶς, καταγίδος τῆς ἀπειλούσης
Ἀλέξανδρε, τοὺς σὲ καταφεύγοντας καὶ μνήμη σου τὴν θεῖαν γε-
ραίροντας.

Δέχου παρακλήσεις καὶ προσευχάς, Ἀλέξανδρε τρισμάκαρ ἀναξίων
ἱκετῶν καὶ Θεὸν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει τε καὶ πόθῳ τιμών-
των σε.

Ἐκτενῶς ἱκέτευε τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου τῶν δεομένων σοι
πιστῶς κινδύνων λυτρωθῆναι καὶ νόσον λοιμικῶν Ἀλέξανδρε.

Χαίροις Κ)πόλεως ὁ φωστὴρ καὶ τῶν δεομένων ἀπροσμάχητος βοη-
θός, χαίροις Ἐκκλησίας κλέος Ἀλέξανδρε παμμάκαρ σκέπε τοὺς δού-
λους σου.

Δεῦτε εὐφημῆσωμεν οἱ πιστοί, Ἀλέξανδρον τὸν θεῖον, Ἰεράρχην
Χριστοῦ, ὅπως ἡμᾶς σώξῃ καὶ νῦν ἀπειλούμενους νόσου παντοίας πάν-
τας καὶ ἐλάβης τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων
ἢ δωδεκάς οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐἶτα τὸ τρισάγιον. Πάτερ ἡμῶν. "Ὅτι σοῦ ἐστὶν
καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν Θεοτοκίου.

Τῆς Ἐδοσπλαχνίας.

Ὁ ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κλπ.—Μνημόνευσις καὶ Ἀπόλυσις.
Μετ' αὐτὴν τὰ παρόντα.

Ἦχος Β', Ὅτε ἐκ τοῦ Ἐόλου σε.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθὴ κλπ.

Πάντες οἱ ἐκ νόσον χαλαιπῶν καὶ κινδύνων ἄλλων παντοίων δεινῶς

θλιβόμενοι (νῦν) ἔνθα τὰ ἰάματα, Ποιμένος Θείου σεπτοῦ, Ἀλεξάνδρου ἐκβλύσουσι, χρυσόθροα ῥεῖθρα, σπεύσωμεν προσπίπτοντες γονυκλινῶς ἐν κλαυθμῷ, ῥῦσαι βοῶντες σοὺς δούλους καὶ πειρατηρίων καὶ νόσων καὶ θλίψεων παντοίων Ἀλέξανδρε.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι Μῆτηρ τοῦ Θεοῦ φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέψιν σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

